

MUNICIPIUL BUCUREȘTI SECTORUL 1

www.primariasector1.ro

SECRETAR GENERAL

Nr. 3 din 1.10.2020

OPINIE MOTIVATĂ

cu privire la Hotărârea Consiliului Local al Sectorului 1 nr. 263 din 17.09.2020 privind eliberarea terenului situat în Șoseaua București – Târgoviște nr. 10, Sector 1 prin demolarea construcțiilor existente pe acest teren cu destinația Complex social de servicii Străulești, relocarea lăcașului de cult existent, precum și construirea unui nou lăcaș de cult

Eu, Daniela Nicoleta Cefalan, în calitate de Secretar General al Sectorului 1 al Municipiului București, în temeiul prevederilor art. 140 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, refuz **contrasemnarea Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 1 nr. 263 din 17.09.2020 privind eliberarea terenului situat în Șos. București – Târgoviște nr. 10, sector 1, prin demolarea construcțiilor existente pentru acest teren cu destinația Complex Social de Servicii Străulești, relocarea lăcașului de cult existent, precum și construirea unui nou lăcaș de cult**, pentru următoarele motive:

În domeniul inițierii, elaborării, dezbaterii și aprobării proiectelor de hotărâri ale consiliului local, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, cuprinde reglementări în detaliu, suficient de clare în ceea ce privește elaborarea unui proiect de hotărâre și aprobarea acestuia.

Astfel, **regula**, în materia adoptării proiectelor de hotărâri este aceea că un proiect de hotărâre a consiliului local, trebuie avizat și verificat sub aspectul concordanței și predictibilității conținutului cu dispozițiile legale aplicabile în materie de către secretarul general al subdiviziunii administrativ – teritoriale.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. (a) prima teză, "avizează proiectele de hotărâri" coroborate cu prevederile art. 438 alin. (2)-(4) și alin.(8)-(10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, Secretarul general al Sectorului 1 al municipiului București, nu a avizat *proiectul de hotărâre privind eliberarea terenului situat în Șos. București – Târgoviște nr. 10, sector 1, prin demolarea construcțiilor existente pentru acest teren cu destinația Complex Social de Servicii Străulești, relocarea lăcașului de cult existent, precum și construirea unui nou lăcaș de cult*, formulând obiecții prin nota de informare nr. 084 din 17.09.2020.

Potrivit prevederilor art. 140 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare " După desfășurarea ședinței, hotărârile consiliului local (...) se contrasemnează, pentru legalitate, de către secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale și (3) Secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ- teritoriale nu contrasemnează hotărârea în cazul în care consideră că aceasta este nelegală. În acest caz, în următoarea ședință a consiliului local, depune în scris și expune în fața acestuia opinia sa motivată, care se consemnează în procesul- verbal al ședinței".

În temeiul prevederilor art. 197 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, "(1) Secretarul general al

MUNICIPIUL BUCUREȘTI SECTORUL 1

www.primariasector1.ro

SECRETAR GENERAL

unității/subdiviziunii administrativ- teritoriale comunică actele administrative prevăzute la art. 196 alin. (1) prefectului în cel mult 10 zile lucrătoare de la data adoptării, respectiv emiterii”.

În lumina prevederilor legale învederate, în termenul legal de 10 zile lucrătoare de la data adoptării, din analiza documentelor justificative privind eliberarea terenului situat în Șos. București – Târgoviște nr. 10, sector 1, prin demolarea construcțiilor existente pentru acest teren cu destinația Complex Social de Servicii Străulești, relocarea lăcașului de cult existent, precum și construirea unui nou lăcaș de cult, am constatat că nu sunt îndeplinite condițiile legale privind contrasemnarea Hotărârii Consiliului Local nr. 263 din 17.09. 2020 adoptată în sesiunea ordinară, din data de 17.09.2020, cu 14 voturi pentru, și 8 voturi împotriva.

Luând în considerare raportul de specialitate nefavorabil emis de către Direcția Juridică cu privire la Hotărârea Consiliului Local nr. 263 din 17.09.2020 adoptată în sesiunea ordinară, din data de 17.09.2020 .

Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1, este instituția publică cu personalitate juridică înființată în subordinea Consiliului Local al Sectorului 1 al municipiului București cu scopul de a asigura aplicarea politicilor sociale în domeniul protecției copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități, precum și altor persoane, grupuri sau comunități aflate în nevoie socială, cu rol în administrarea și acordarea beneficiilor de asistență socială și a serviciilor sociale.

Având în vedere prevederile Legii nr. 343/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, ale Legii nr. 705/2001 privind sistemul național de asistență socială și ale Hotărârii Guvernului nr. 1434/2004 privind atribuțiile și Regulamentul – cadru de organizare și funcționare ale Direcției generale de asistență socială și protecția copilului, prin Hotărârea Consiliului Local Sector 1 nr. 368/ 18.11.2004 pentru aprobarea modificării denumirii Direcției Generale de Asistență Socială Sector 1 în Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1, reorganizarea în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului a Centrului de Îngrijire și Asistență nr. 3 și a Căminului pentru Persoane Vârstnice nr. 1, aprobarea Organigramei și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Direcției generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1, Căminul de Bătrâni nr. 1, denumit ulterior Căminul pentru Persoane Vârstnice nr. 1, s-a reorganizat ca structură fără personalitate juridică în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1 București sub forma Complexului Social de Servicii Străulești. Prin același act administrativ s-a reglementat și preluarea patrimoniului Căminului pentru Persoane Vârstnice nr. 1 de către Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1.

Potrivit art. 3 din Hotărârea Consiliului Local Sector 1 nr. 368/18.11.2004 “Se aprobă reorganizarea Căminului pentru Persoane Vârstnice nr. 1 ca structură fără personalitate juridică, în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1 ”, și potrivit prevederilor art. 9 din aceeași Hotărâre “Patrimoniul serviciilor și instituțiilor publice reorganizate conform art. 2 și 3 din prezenta hotărâre, stabilit pe baza bilanțului contabil încheiat la 31 decembrie 2004, se preia pe bază de protocol de predare – preluare, de către Direcția Generală de Asistență

MUNICIPIUL BUCUREȘTI
SECTORUL 1
www.primariasector1.ro

SECRETAR GENERAL

Socială și Protecția Copilului Sector 1, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri ”.

Potrivit documentației topo – cadastrale pentru înscrierea în Cartea funciară, elaborate la data de 08.09.2003, Căminul pentru Persone Vârstnice nr. 1 are o suprafață de teren de 72.276, 16 mp și construcții – suprafață construită sol de 1.181, 26 mp.

La data reorganizării în structura Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1, Căminul de Bătrâni nr. 1 era proprietarul imobilului – construcții – situat în București, Sector 1, Șos. București – Târgoviște nr. 10, precum și a terenului aferent, ca efect al uzucapiunii de 30 de ani, fiind dovedit aceasta prin Sentința Civilă nr. 5768/1994, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, în Dosarul nr. 1188/1993, rămasă definitivă și irevocabilă prin respingerea recursului.

Titlul de proprietate al Căminului de Bătrâni nr. 1, devenit ulterior Căminul pentru Persone Vârstnice nr. 1 a fost întabulat, fiind opozabil terților potrivit Legii nr. 7/1996 privind cadastru și publicitatea imobiliară: Potrivit încheierii nr. 12020 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București – Biroul de Carte Funciară în Dosarul nr. 1202/15.09.2003 ”admite înscrierea imobilului situat în strada București – Târgoviște nr. 10, cu numărul cadastral 16066 la P1/1 C. F INDIVIDUALĂ, nr. 37921 a localității București Sector 1; admite INTABULAREA dreptului de PROPRIETATE asupra imobilului din strada București Târgoviște nr. 10, cu numărul cadastral 16066 înscris în C.F nr. 37921 a localității București sector 1 la P1/1, în favoarea lui Căminul pentru Persoane Vârstnice nr. 1 cu titlul de uzucapare P1/1.”

Potrivit sentinței civile nr. 2074/2016 pronunțate în Dosarul nr. 96062/299/2015 de către Judecătoria Sectorului 1 București se admite plângerea formulată de subscrisa, desființează încheierea de reexaminare nr. 56837 din 17.07.2015 emisă în Dosarul nr. 56837 și încheierea nr. 1 563/05.06.2015 emisă în dosarul nr. 43563.

Dispune intabularea dreptului de proprietate asupra imobilului situat în București, str. București – Târgoviște nr. 10, sector 1, în favoarea Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1 în partea a II a Cărții Funciare nr. 203816.

Urmare demersurilor administrative și judecătorești întreprinse de doamna Andrei Elena, Curtea de Apel București, Secția a IV a Civilă a pronunțat Decizia civilă nr. 466A din 20.11.2014 în Dosarul nr. 16119/3/2008: ”Admite apelul formulat de apelantă – reclamantă Andrei Elena împotriva sentinței civile nr. 1463 din 25.10.2010 pronunțată de Tribunalul București – Secția a IV a Civilă în contradictoriu cu intimații pârâți Municipiul București prin Primarul general ... Administrația Domeniului Public Sector 1 și intervenienta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1 ... Schimbă în parte sentința civilă. Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Domeniului Public Sector 1. Admite în parte acțiunea formulată de către reclamantă în contradictoriu cu pârâții Administrația Domeniului Public Sector 1 și Municipiul București prin Primar General. Obligă pârâții să restituie reclamantei în natură suprafața de teren de 27.070 mp situate în București, șos. București – Târgoviște nr. 10, identificat prin raportul de expertiză întocmit de expert Crăciunescu Nicolae. Obligă pe pârâțul Municipiul București prin Primar General să emită reclamantei dispoziției cu restituirea în natură, situate la aceeași adresă și identificat distinct.”

MUNICIPIUL BUCUREȘTI SECTORUL 1

www.primariasector1.ro

SECRETAR GENERAL

Împotriva Deciziei civile citate anterior, a fost formulată calea de atac a recursului de către pârâtul municipiului București, prin Primar General, soluționată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția I Civilă, prin Decizia nr. 684/12.03.2015, pronunțată în Dosarul nr. 16119/3/2008, în sensul respingerii ca nefondat a recursului, soluția fiind irevocabilă.

La data de 18.11.2016 Consiliul Local al Sectorului 1 al municipiului București a adoptat Hotărârea nr. 207 privind aprobarea achiziționării terenului situat în Șos. București – Târgoviște nr. 10 (str. Tribunei nr. 10), sector 1, în suprafață de 27.070 mp de la proprietarul acestuia, de către Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1, în scopul construirii unui spital, a unor locuințe sociale, locuințe de serviciu pentru cadrele medicale și a unor dotări complementare.

Pentru respectarea prevederilor Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 1 nr. 207/18.11.2016, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1 a achiziționat în calitate de cumpărător, terenul intravilan în suprafață de 27.070 mp, situat în București, Șos. București – Târgoviște nr. 10, sector 1, prin contract de vânzare autentificat la data de 19 decembrie 2016.

La data de 18.06.2019 Primăria Municipiului București – Direcția Generală de Urbanism și Amenajarea Teritoriului – Direcția Urbanism – Serviciul Urbanism a eliberat avizul favorabil sub nr. 38 pentru PUZ Șos. București – Târgoviște nr. 10, sector 1, pentru Spital Categoria I- a, destinat relocării Spitalului de Urgență Floreasca, a Institutului Național pentru Sănătatea Mamei și Copilului " Alessandrescu – Russescu " și spitalul Clinic de Urgență Chirurgie Plastică Reparatrice și Arsuri, generat de imobilul: "situat în București – Târgoviște nr. 10, sector 1, cu NC 203816 și NC 267675, terenuri în suprafață totală de 71.778, 00, aflate în proprietatea privată a Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1.

În conformitate cu prevederile Certificatului de Urbanism nr. 683/76/B/14525 din 11.05.2018 (înlocuiește și preia avizele obținute pe baza Certificatului de urbanism nr. 2229/228/B/48961 din 21.12.2017), eliberat de Primăria Sectorului 1 a Municipiului București, teritoriu reglementat prin documentație are o suprafață totală de 451.855, 64 mp, cuprinzând terenuri proprietate publică și privată."

La data de 24.10.2019 Consiliul General al București a adoptat Hotărârea nr. 571 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal (PUZ) Șoseaua București – Târgoviște nr. 10, Sector 1, București (pentru spital categoria I a, destinat relocării Spitalului de Urgență Floreasca, a Institutului Național pentru Sănătatea Mamei și Copilului "Alexandrescu - Russescu" și Spitalului Clinic de Urgență Chirurgie Plastică Reparatrice și Arsuri).

Potrivit Extrasului de Carte Funciară pentru informare nr. 73095 din 05.08.2020 , terenul intravilan situat în București, sector 1, Șos. București Târgoviște nr. 10, în suprafață măsurată de 71.738 mp, având număr cadastral 278101 (ca urmare a alipirii celor 2 imobile nr. cadastral 203816 și nr. cadastral 267675) este intabulat un drept de proprietate dobândit prin Lege de către LAT București Sectorul 1 - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1.

Prin adresa nr. 9703 din 17.08.2020 a Primăriei Municipiului București, s-a comunicat faptul că se impune rectificarea cărții funciare în sensul că proprietar al bunurilor este municipiul

București sector 1, și, nu Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1, ce are calitate de instituție/serviciu de interes public local, motivat de următoarele:

Imobilul situat în Șos. București – Târgoviște nr. 10 cu destinația Centrul de Servicii Sociale Străulești figurează înscris în lista anexă la HCGMB nr. 188/2008 privind însușirea inventarului bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului București.

Conform prevederilor art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, unitățile administrativ- teritoriale, în speță municipiul București, sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu.

Terenul aferent Complexului Social de Servicii Străulești se apreciază că nu se află în proprietatea Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1, ci în domeniul public al Municipiului București și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 1 prin DGASPCS1.

Terenul figurează integral în inventarul bunurilor din domeniul public al Municipiului București încă din anul 2008 (poziția 78 din Anexa nr. 1 la HCGMB nr. 186/2008).

Faptul că DGASPCS1 a solicitat în anul 2016 Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară intabularea dreptului de proprietate asupra terenului și acest lucru s-a realizat nu înseamnă că are acest drept de proprietate.

În concret, mențiunea respectivă în Cartea Funciară nu are caracter constitutiv de drepturi, ci se realizează pentru opozabilitate, drept pentru care, **Municipiul București poate solicita oricând radierea acestei mențiuni.**

HCGMB nr. 186/2008 stabilește expres și că autoritatea deliberativă de la nivelul Sectorului 1 este titular al dreptului de administrare asupra terenului, iar acest drept de administrare este exercitat, potrivit pct. 2 lit.c), prin DGASPCS1.

Potrivit prevederilor Art. 40, alin. (7) din Ordinul nr. 700/2014 privind aprobarea Regulamentului de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară "(7) **Cererea de înscriere poate fi depusă de titularul dreptului sau de persoana interesată în efectuarea înscrierii**, personal sau prin mandatar general sau special care își dovedește calitatea prin procură autentică sau împuternicire a reprezentantului persoanei juridice, de avocatul împuternicit, de notarul public, personal sau prin delegat notarial, de executorul judecătoresc, de persoana fizică sau juridică care a întocmit documentația cadastrală, precum și de oricare dintre succesibilii defunctului menționați în anexa nr. 24 la Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului administrației și internelor nr. 2.052 bis/1.528/2006 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, încasarea și urmărirea impozitelor și taxelor locale, precum și a altor venituri ale bugetelor locale."

Art. 219 din actul normativ mai sus menționat prevede că, "Rectificarea înscrierilor de carte funciară se face în condițiile art. 907-908 din Codul civil."

Totodată, același Ordin nr. 700/2014 privind aprobarea Regulamentului de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, mai prevede că:

"Art. 220. - (1) Prin modificarea de carte funciară se înțelege orice schimbare privitoare la aspecte tehnice ale imobilului, schimbare care nu afectează esența dreptului înscris asupra aceluia

imobil, (2) Modificarea de carte funciară se poate face doar la cererea titularului dreptului de proprietate, în baza actelor doveditoare. (...)

Art. 221. - (1) Îndreptarea erorilor materiale se poate dispune la cererea persoanei interesate sau din oficiu. (2) Constituie eroare materială orice inexactitate cuprinsă într-o înscriere în cartea funciară sau în cuprinsul încheierii, care nu produce vreun efect substanțial, anume nu afectează existența, întinderea sau opozabilitatea dreptului înscris sau a faptului ori a raportului juridic. Nu constituie eroare materială neconcordanța dintre o înscriere și situația juridică reală dacă, potrivit legii, o asemenea neconcordanță reprezintă caz de rectificare sau modificare a cărții funciare. (3) Îndreptarea erorilor materiale este imprescriptibilă, scutită de plata tarifului, iar încheierea motivată prin care s-a dispus îndreptarea se comunică persoanelor interesate. (4) Îndreptarea din oficiu a erorilor materiale se realizează în temeiul unui referat de constatare a erorii materiale întocmit de către angajatul biroului teritorial care a săvârșit eroarea sau care a constatat-o în cursul soluționării unei noi cereri.

Potrivit prevederilor Art. 907- 908 din Codul Civil- " (1) Când o înscriere făcută în cartea funciară nu corespunde cu situația juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia. (2) Prin rectificare se înțelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înscrieri inexacte efectuate în cartea funciară. (3) Situația juridică reală trebuie să rezulte dintr-o recunoaștere făcută de titularul înscrierii a cărei rectificare se solicită, prin declarație dată în formă autentică notarială, ori dintr-o hotărâre judecătorească definitivă pronunțată împotriva acestuia, prin care s-a admis acțiunea de fond. Acțiunea de fond poate fi, după caz, o acțiune în anulare, rezoluțiune, reduțiune sau orice altă acțiune întemeiată pe o cauză de ineficacitate a actului juridic. Rectificarea intabulării sau înscrierii provizorii.

Art. 908. -(1) Orice persoană interesată poate cere rectificarea unei intabulări sau înscrieri provizorii, dacă:

1. înscrierea sau încheierea nu este valabilă ori actul în temeiul căruia a fost efectuată înscrierea a fost desființat, în condițiile legii, pentru cauze ori motive anterioare sau concomitente încheierii ori, după caz, emiterii lui;

2. dreptul înscris a fost greșit calificat;

3. nu mai sunt întrunite condițiile de existență a dreptului înscris sau au încetat efectele actului juridic în temeiul căruia s-a făcut înscrierea; 4. înscrierea în cartea funciară nu mai este, din orice alte motive, în concordanță cu situația juridică reală a imobilului.

(2) Rectificarea înscrierilor în cartea funciară se poate face fie pe cale amiabilă, prin declarația autentică notarială a titularului dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat, fie, în caz de litigiu, prin hotărâre judecătorească definitivă.

(3) Când dreptul înscris în cartea funciară urmează a fi rectificat, titularul lui este obligat să predea celui îndreptățit, odată cu consimțământul dat în formă autentică notarială pentru efectuarea rectificării, și înscrisurile necesare, iar în caz contrar, persoana interesată va putea solicita instanței să dispună înscrierea în cartea funciară. În acest din urmă caz, hotărârea instanței de judecată va suplini consimțământul la înscriere al părții care are obligația de a preda înscrisurile necesare rectificării.

(4) Acțiunea în rectificare poate fi introdusă concomitent sau separat, după ce a fost admisă acțiunea de fond, când este cazul. Ea poate fi formulată atât împotriva dobânditorului nemijlocit, cât și împotriva terților dobânditori, cu titlu oneros sau cu titlu gratuit, în condițiile prevăzute la art. 909, cu excepția acțiunii întemeiate pe dispozițiile alin. (1) pct. 3 și 4, care nu poate fi pornită împotriva terților care și-au înscris vreun drept real, dobândit cu bună-credință și printr-un act juridic cu titlu oneros sau, după caz, în temeiul unui contract de ipotecă, întemeindu-se pe cuprinsul cărții funciare.”

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 41 din Legea 7/1996 – “(5) În cazul imobilelor proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, intabularea se realizează în baza actelor de proprietate, iar în lipsa acestora, a copiei extrasului de pe inventarul centralizat al bunurilor respective, atestat prin hotărâre a Guvernului, însoțită de un înscris emis de către conducătorul instituției publice centrale sau locale, care are obligația întocmirii și modificării inventarului centralizat, prin care se confirmă identitatea dintre imobilul din documentația cadastrală și cel evidențiat în inventarul centralizat. Pentru imobilele a căror apartenență la domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale este stabilită prin acte normative, intabularea se va efectua în baza hotărârilor Guvernului, hotărârilor consiliului local, județean sau al municipiului București de însușire a inventarelor cu privire la aceste bunuri imobile, însoțite de un înscris emis de către conducătorul instituției publice centrale sau locale, prin care se confirmă identitatea dintre imobilul din documentația cadastrală și cel a cărui intabulare se solicită, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(5¹) În cazul imobilelor proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale care nu întrunesc condițiile pentru intabulare prevăzute la alin. (5), se poate dispune înscrierea provizorie a dreptului de proprietate în baza actelor administrative emise cu privire la imobil, în condițiile legii.

(5²) În cazul imobilelor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, intabularea se realizează în baza actelor de proprietate, iar în lipsa acestora, în temeiul hotărârii Guvernului, a consiliului județean și a consiliului local de atestare a apartenenței la domeniul privat, însoțită de orice alt înscris administrativ emis cu privire la imobil, în condițiile legii, care confirmă identitatea dintre imobilul din documentația cadastrală și cel a cărui intabulare se solicită, faptul că imobilul figurează în inventarul bunurilor imobile proprietate privată, precum și de certificatul de atestare fiscală.”

Referitor la demolarea construcțiilor existente pe terenul situat în Șos. București – Târgoviște nr. 10, Sector 1, menționez faptul că, prin Procesul – verbal de predare – primire autentificat sub nr. 323/06.08.2020 în cadrul Biroului Individual Notarial “Cotroceni”, părțile Compania de Investiții și Dezvoltare în Sănătate și Domenii de Interes Public – Privat Sector 1 S.A. și Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1, **au stabilit că nu fac obiectul predării construcțiile aflate pe teren, în care funcționează sau care deserveșc Complexul Social de Servicii Străulești și că până la aprobarea relocării Complexului Social de Servicii Straulești de către Consiliul Local al Sectorului 1, activitatea serviciului social se desfășoară în aceleași condiții de la data prezentului proces – verbal.**

Totdată, procedura privind obținerea autorizării executării sau desființării construcțiilor este reglementată în Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 933 din 13/10/2004, cu modificările și completările ulterioare, și în **Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, aprobate prin Ordinul nr. 839/2009.**

Executarea lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații de construire sau de desființare, emisă în condițiile legii, la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil – teren și/sau construcții, respectiv, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1 – identificat prin număr cadastral, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Autorizarea executării lucrărilor de construcții reprezintă exercitarea autorității de către administrația publică locală, după caz, precum și de către administrația publică centrală, în situațiile prevăzute de Lege, cu privire la punerea în aplicare a prevederilor documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, aprobate potrivit legii, care se constituie în temei juridic pentru realizarea de lucrări de construcții.

Astfel, dezmembrarea, dezafectarea sau **demolarea parțială sau totală a unei construcții sunt posibile doar în cazul obținerii unei autorizații în conformitate cu prevederile planurilor urbanistice și regulamentelor aferente acestora.** Autorizația pentru demolare este emisă de către autoritățile administrației locale în aceleași condiții ca autorizația pentru construire. Obținerea autorizației pentru demolare este posibilă în situația în care deții un act de proprietate asupra imobilului pe care intenționezi să-l dăruiești.

Documentele sau actele necesare obținerii autorizației pentru demolare:

- cererea-tip pentru emiterea autorizației pentru demolare;
- documentul care să ateste plata taxei de emitere a autorizației pentru demolare; plata acestei taxe se realizează la Administrația Financiară Locală;
- copie xerox după certificatul de urbanism și fișele tehnice necesare obținerii avizelor solicitate prin intermediul certificatului de urbanism;
- avizele, acordurile și actul administrativ al autorității pentru protecția mediului competente, solicitate prin certificatul de urbanism;
- copie legalizată după dovada titlului asupra imobilului;
- declarație pe propria răspundere conform căreia orice litigiu asupra imobilului este inexistent;
- certificat de atestare fiscală cu privire la valoarea de impozitare a imobilului;
- proiectul pentru autorizarea lucrărilor de demolare – P.A.D. (Documentația Tehnică pentru obținerea Autorizației de Demolare), întocmit în funcție de prevederile legale, inclusive referatele de verificare și, după caz, referatul de expertiză tehnică – semnate și ștampilate în original. Autorizația obținută din partea autorității publice locale este valabilă cel mult 12 luni de la data emiterii. În acest timp, cel care a solicitat-o trebuie să înceapă lucrările, iar valabilitatea se va extinde pe toată perioada de execuție a acestora, perioada stabilită încă de la depunerea actelor.

Mai mult decât atât, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 1 al municipiului București nr. 208 din 30.07.2020, s-a aprobat documentația tehnico- economică privind investiția "Proiectare și execuție Spital de urgență categoria IA "Sfântul Vasile cel Mare" precum și, indicatorii

tehnico – economici ai investiției “Proiectare și execuție Spitalul de urgență categoria IA “Sfântul Vasile cel Mare””.

Din analiza documentației rezultă că, pe amplasamentul investiției se propune deființarea celor cinci construcții cu destinația Cămin pentru Persoane Vârstnice, și un edificiu de cult a cărui funcțiune va fi integrată în noua unitate sanitară. La costurile estimative ale investiției pentru realizarea investiției, în fazele procesului de construire sunt prevăzute și lucrările de eliberare a terenului, demolare a construcțiilor existente etc.

Referitor la relocarea lăcașului de cult existent, prin adresa nr. 26613 din 01.09.2020 a Poliției Locale Sector 1, se menționează faptul că pentru Autorizația de Construire nr. 20/B/336 din 20.01.2004, eliberată de Primăria Sectorului 1, nu figurează ca efectuată recepția la terminarea lucrărilor de construire pentru imobilul (biserica) din Șos. București – Târgoviște nr. 10, sector 1.

Astfel fiind, Biserica ortodoxă Sfântul Vasile Străulești situată în incinta Căminului pentru persoane vârstnice nr. 1, amplasată pe un teren de cca 1.000 mp aparținând Consiliului Local al sectorului 1 în Șos. București Târgoviște nr. 10, a fost construită în baza autorizației de construire nr. 20/3/B/336 din 20.01.2004 emisă de Primăria sectorului 1.

Terenul pe care este edificat lăcașul de cult a fost transmis în folosință gratuită Arhiepiscopiei Bucureștilor prin Hotărârea Consiliului Local al Sectorului 1 nr. 238/2003, pusă în aplicare prin încheierea protocolului de predare-primire înregistrat la Primăria sectorului 1 cu nr. 29884/20.10.2003 între Căminul de persoane vârstnice nr. 1, instituție cu personalitate juridică aflată în subordinea Consiliului local al Sectorului 1, și Arhiepiscopia Bucureștilor, stabilindu-se că scopul transmiterii folosinței este „edificarea de către Arhiepiscopia Bucureștilor a unui lăcaș de cult ortodox și anexelor cuvenite acestuia”.

Conform prevederilor capitolului I pct. 3 din protocolul sus-menționat „darea în folosință se face cu titlu gratuit pe perioada existenței construcțiilor”, clauză conformă prevederilor art. 2 din Hotărârii Consiliului Local sector 1 nr. 238/2003.

Potrivit prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, cu completările și modificările ulterioare, „Dreptul de proprietate asupra construcțiilor se înscrie în Cartea funciară în baza unui certificat de atestare eliberat de autoritatea locală emitentă a autorizației de construire, care să confirme că edificarea construcțiilor s-a efectuat conform autorizației de construire și că există proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor”, iar la art. 37 alin. 3 se menționează faptul că „dreptul de proprietate asupra construcției se poate înscrie în cartea funciară și pe stadii de execuție”.

De asemenea, în situația dată, sunt incidente și prevederile art. 96 din Ordinul Directorului General al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014 privind aprobarea Regulamentului de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, cu modificările și completările ulterioare, privind întocmirea documentației cadastrală pentru înscrierea unei construcții definitive de pe un teren înscris în cartea funciară care conține următoarele:

- a) borderou;
- b) dovada achitării tarifului;

- c) cererea de recepție și înscriere;
- d) declarația pe proprie răspundere cu privire la identificarea imobilului măsurat;
- e) copiile actelor de identitate, în cazul proprietarilor persoane fizice/adeverință emisă de către Serviciul Public Comunitar de Evidența Populației din care să rezulte datele de identificare sau certificatul constatator, în cazul persoanelor juridice;
- f) copia legalizată a certificatului de căsătorie, după caz;
- (...)
- h) certificatul fiscal eliberat de primăria în circumscripția căreia se află imobilul respectiv;
- i) certificat de atestare eliberat de autoritatea locală emitentă a autorizației de construire, care să confirme că edificarea construcțiilor s-a efectuat conform autorizației de construire și că există proces - verbal de recepție la terminarea lucrărilor, întocmit conform anexei nr. 1.52 la prezentul regulament;
- k) calculul analitic al suprafeței;
- l) memoriul tehnic;
- m) copia planului de amplasament și delimitare a terenului înscris în cartea funciară pe care se edifică construcția definitivă sau se extinde o construcție veche, în situația în care imobilul nu este înscris în sistemul informatic de cadastru și carte funciară;

La momentul adoptării Hotărârii de Consiliu Local al Sectorului 1 nr. 238/2003 privind aprobarea transmiterii în folosință gratuită a unei suprafețe de teren aflată în administrarea Căminului pentru Persoane Vârsnice nr. 1 către Arhiepiscopia Bucureștilor temeiul juridic al adoptării unui act administrativ în materia administrării proprietății publice era reprezentat de legea 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia și de Legea 215/2001 privind administrația publică locală.

Prin raportare la prevederile art. 3 din Hotărârea Consiliului Local al Sectorului 1 nr. 263 din 17.09.2020 de remarcat însă este faptul că, la acest moment se poate pune în discuție durata transmiterii dreptului de folosință în patrimoniul Arhiepiscopiei Bucureștilor, astfel cum a fost prevăzută în hotărârea de consiliu și în protocolul de predare-primire a terenului în suprafață de 1.000 mp, respectiv „pe durata existenței construcției”.

Conform prevederilor art. 17 din Legea 213/1998 (aplicabile la acel moment) „Statul și unitățile administrativ-teritoriale pot da imobile din patrimoniul lor, în folosință gratuită, pe termen limitat, persoanelor juridice fără scop lucrativ, care desfășoară activitate de binefacere sau de utilitate publică, ori serviciilor publice”.

Din aceasta perspectivă, titlul asupra terenului transmis în folosință gratuită a Arhiepiscopiei Bucureștilor poate prezenta o vulnerabilitate, întrucât termenul protocolului nu este limitat, ci este stabilit generic, dar nu este mai puțin adevărat faptul că părțile protocolului și-au îndeplinit obligațiile cu bună-credință.

Condiția duratei determinate a transmiterii dreptului de folosință asupra unui bun aparținând domeniului public al unității administrativ-teritoriale a fost menținută în toate reglementările legale în materie, regăsind-o la această dată atât în OUG 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (art. 349 lit. d), cât și în Codul civil (art. 874

alin 1 „Dreptul de folosință asupra bunurilor proprietate publică se acordă, cu titlu gratuit, pe termen limitat, în favoarea instituțiilor de utilitate publică”) . Dreptul de folosință este un drept care are caracter temporar.

Nerespectarea condiției duratei determinate a exercitării dreptului de folosință asupra unui bun proprietate publică poate atrage aplicabilitatea dispozițiilor art. 1246, 1247 coroborate cu cele ale art. 1249 alin. (1) Cod civil, referitoare la nulități, cu mențiunea că ne aflăm în situația unui constructor de bună credință.

În ipoteza constructorului de bună-credință pe terenul altuia art. 581 Cod civil prevede că „În cazul în care autorul lucrării autonome cu caracter durabil asupra imobilului altuia este de bună-credință, proprietarul imobilului are dreptul: a) să ceară instanței să dispună înscrierea sa în cartea funciara ca proprietar al lucrării, plătind, la alegerea sa, avalorului lucrării fie valoarea materialelor și a manoperei, fie sporul de valoare adus imobilului prin efectuarea lucrării;”

Mai mult decât atât, conform prevederilor art. 350 alin. (1) din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, „ Autoritățile prevăzute la art. 287 au următoarele obligații:

a) să verifice modul în care sunt respectate condițiile de folosință stabilite prin actul de dare în folosință gratuită și prin lege;

b) să solicite încetarea folosinței gratuite și restituirea bunului, atunci când interesul public legitim o impune.”

Plecând de la existența la această dată a unui interes public legitim, respectiv cel de eliberare a amplasamentului viitorului spital de urgență (așa cum se prevede în studiul de fezabilitate), inexistența unui termen determinat în protocolul de predare-primire al suprafeței de teren ce a fost transmisă în folosință gratuită Arhiepiscopiei Bucureștilor și nefinalizarea procedurii de înscriere în cartea funciara pot constitui argumente în soluționarea mai rapidă între cele două părți și pe cale amiabilă a problemei relocării lăcașului de cult, în conformitate cu prevederile capitolului IV din protocol.

Biserica Ortodoxă Română este comunitatea creștinilor ortodocși, clerici, monahi și mireni, constituiți canonic în parohii și mănastiri din eparhiile Patriarhiei Romane, aflate în interiorul și în afara granițelor României, care mărturisesc pe Dumnezeu în Sfânta Treime, pe temeiul Sfintei Scripturi și al Sfintei Tradiții și participă la viața Bisericii prin aceleași Sfinte Taine, slujbe liturgice și rânduieli canonice. Biserica Ortodoxă Română stabilește relații de dialog și cooperare cu Statul și diferite instituții pentru împlinirea misiunii sale pastorale, spiritual culturale, educaționale și social-filanthropice și cuprinde pe creștinii ortodocși din țară și pe creștinii ortodocși români din afara granițelor țării, precum și pe cei primiți canonic în comunitățile ei. Biserica Ortodoxă Română **este națională și majoritară** potrivit vechimii apostolice, tradiției, numărului de credincioși și contribuției sale deosebite la viața și cultura poporului roman. Biserica Ortodoxă Română **este Biserica neamului românesc**.

Biserica Ortodoxă Română **este cult recunoscut prin lege** (Nr. Crt. 1 din Anexa “Lista cultelor recunoscute în România”, din **Legea nr. 489/2006**), Statutul Bisericii Ortodoxe Române fiind

recunoscut prin **Hotărârea de Guvern nr. 53 din 16.01.2008**. În legislația românească, cultele religioase nu sunt organizate ca societăți comerciale și ca atare nu urmăresc profitul, ci ele constituie comunități parohiale sau monahale, iar veniturile realizate sunt folosite pentru susținerea activității cultice (spirituale), culturale, educaționale și social- filantropice în folosul societății.

Având în vedere cele stipulate de legiuitor prin textul de lege și anume art. 8, alin. (1) și (2) din Legea 489/2006, art. 29 și 30 din Constituția României, precum și cele prevăzute prin art. 41 alin (1) din Statut, Biserica Ortodoxă Română și **unitățile componente ale acesteia sunt persoane juridice de drept privat și utilitate publică**, autonome față de stat și alte instituții publice, cu drepturile și obligațiile ce decurg din legislația în vigoare. Potrivit aceluiași Statut, unitățile componente ale Bisericii Ortodoxe Române, organizată Patriarhie sunt: parohia, mănăstirea, protopopiatul, vicariatul, eparhia(**arhiepiscopia și episcopia**), mitropolia-art. 40, alin. (1) din Statut. Acestea au de întreținut permanent un patrimoniu important format din locașuri de cult și alte clădiri bisericesti (reprezentând **cea mai mare parte a patrimoniului cultural național**) și o semnificativă opera social-filantropică și educațională în societatea românească.

În condițiile legii, Statul poate acorda cultelor recunoscute și implicit unităților de cult componente **facilități fiscale**, utilizarea fondurilor bănești primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, precum și respectarea destinației bunurilor primite în proprietate sau folosință de la autoritățile publice centrale sau locale, **supunându-se controlului statului**.

Autoritățile promovează sprijinul acordat de credincioși cultelor religioase prin **deduceri pe impozitul pe venit și încurajează sponsorizarea acestora**.

Astfel, Codul fiscal al României precizează la art. 15, alin. 1, lit. a, că veniturile realizate de unitățile bisericești din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, veniturile din chirii, veniturile obținute din cedarea/instrăinarea activelor corporale, alte venituri obținute din diverse activități economice **sunt scutite de impozit** dacă sunt folosite în scopuri bine definite și anume întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrări de construcție, de reparație și de consolidare a locașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ; pentru furnizarea în nume propriu și/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condițiile legii pentru acțiuni specifice și alte activități non-profit ale cultelor religioase, potrivit Legii 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

De altfel, *Statutul juridic și fiscal al Cultelor religioase din România* este în general similar cu cel al Cultelor din celelalte state membre ale Uniunii Europene, tocmai pentru că autoritățile de Stat din țările respective constată și recunosc importanța activității acestora în societate. Aceasta este motivația principală pentru care, **în toate statele europene occidentale, cultele beneficiază de facilități fiscale**.

Astfel, cultele recunoscute în România pot beneficia la cerere și **de sprijin material din partea statului pentru cheltuielile privind funcționarea unităților de cult, pentru reparații și**

construcții noi, în raport cu numărul credincioșilor, conform ultimului recensământ și cu nevoile reale. Statul sprijină activitatea cultelor recunoscute și în calitate de **furnizori de servicii sociale**-art. 10, alin.(6) și (7) din Legea 489/2006.

Raportat la prevederea privind "construirea unui lăcaș de cult", prin adresa nr. 8543 din 26.08.2020 emisă de Arhiepiscopia Bucureștilor, se aduce la cunoștință Companiei de Investiții și Dezvoltare în Sănătate și Domenii de Interes Public – Privat Sector 1, București că pentru construirea bisericii noi din zid, este necesară semnarea unui Protocol de cooperare între Arhiepiscopia Bucureștilor și Primăria Sectorului 1 București, respectiv, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1 – titularul dreptului real de proprietate.

Prin urmare, protocolul de cooperare între Arhiepiscopia Bucureștilor și Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 1, prin care să fie reglementate toate datele necesare realizării acestui proiect de utilitate publică, trebuia încheiat în prealabil adoptării prezentei hotărâri.

Din analiza proiectului de act normativ, remarcăm faptul că nu se identifică în mod clar obiectul acestuia, mai mult în cuprinsul acestuia se folosesc termeni contradictorii, precum : eliberarea terenului în vederea construirii Spitalului de Urgență "Sfântul Vasile cel Mare", ulterior precizându-se că se vor întreprinde demersuri în vederea construirii unui nou lăcaș de cult, în acest sens nerespectându-se dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit căreia se stipulează în mod clar obligativitatea reglementării obiectului actului normativ.

Totodată, Art. 5 precizează **"Toate Hotărârile Consiliului Local al Sectorului 1, precum și actele subsecvente acestora, referitoare la construirea Spitalului de Urgență categoria IA Sf Vasile cel Mare, anterioare prezentei hotărâri se vor modifica în mod corespunzător", fără a fi indicate în mod concret despre ce hotărâri este vorba, sau sub ce formă se vor modifica, aspect ce nu poate fi implementat, ceea ce contravine normelor de tehnică legislativă**, care stipulează următoarele: **"Prin modul de exprimare actul administrativ trebuie să asigure dispozițiilor sale un caracter obligatoriu. Dispozițiile cuprinse în actul administrativ pot fi, după caz, imperative, supletive, permissive, alternative, derogatorii, facultative, tranzitorii, temporare, de recomandare sau altele asemenea; aceste situații trebuie să rezulte expres din redactarea normelor.**

Textul actului administrativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor.

Dacă norma la care se face trimitere este cuprinsă în alt act administrativ, este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numărului și a celorlalte elemente de identificare. Trimiterea la normele unui alt act normativ se poate face la întregul său conținut ori numai la o subdiviziune, precizată ca atare. Când actul ce face obiect de trimitere a fost modificat, completat ori republicat, se face mențiune și despre aceasta".

Modificarea unei soluții dintr-un act administrativ poate fi determinată fie de incompatibilitatea ei cu cerința socială, fie de apariția unei noi cerințe sociale ca urmare a unor

mutații intervenite în mediul social, modificarea având, așadar, drept scop punerea de acord a unui act administrativ cu cerința socială.

Caracteristica de bază a modificării constă în aceea că ea operează nemijlocit asupra conținutului unor texte cărora le dă o nouă înfățișare.

Articolul 59 din Legea 24/2000, republicată, subliniază că, modificarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al acelui act sau dacă nu privește întreaga ori cea mai mare parte a reglementării în cauză, în caz contrar actul se înlocuiește cu o nouă reglementare, urmând să fie în întregime abrogat. Prevederile modificate trebuie să se integreze armonios în actul suspus modificării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor.

Activitatea de reglementare se desfășoară potrivit unor norme de competență, acestea din urmă constituind acte de investire cu drepturi de decizie. Or, cum actul modificat reprezintă o decizie anterioară, modificarea acesteia trebuie să se facă de aceeași autoritate. În concret, prin art. 5 al Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 1 nr. 263 din 17.09.2020, nu se pot modifica toate actele subsecvente (ex. contracte administrative, acte adiționale, dispoziții de primar etc.) emise de către alte autorități diferite. În situația în care, totuși, printr-un act de nivel superior s-ar aduce o modificare expresă unui act de nivel inferior, prin redare de text, acesta ar primi modificarea dispusă prin actul de nivel superior ca o grefă, ce constituie rezultatul deciziei unei alte autorități. În atare situație, am fi în prezența unui act amalgamat care ar înfrânge, principiul unicității de decizie în adoptarea actelor administrative. Prin urmare, modificările trebuie să fie exprese, cu redare de text, și nu se pot face decât prin acte de aceeași natură.

Operațiunea de debut, care precede întocmirea textului actului modificador, constă în determinarea articolelor, alineatelor ce conțin soluția legislativă care este necesar a fi modificată. În funcție de efectul noii soluții asupra textului actului ce urmează a fi modificat, se schimbă, după caz, un alineat, mai mult alineate, un articol sau mai multe articole. Aceste articole modificate trebuie, în redactare, să exprime în mod fidel noua soluție avută în vedere.

Potrivit art. 60 din Legea nr. 24/2000, republicată, dispozițiile de modificare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, intervențiile ulterioare de modificare a acestora trebuind raportate tot la actul de bază.

Pentru exprimarea administrativă a intenției de modificare a unui act normativ se nominalizează expres textul vizat, cu toate elementele de identificare necesare, iar dispoziția propriu-zisă se formulează utilizându-se sintagma "se modifică și va avea următorul cuprins", urmată de redarea noului text.

Legea nr. 24/2000, republicată, stipulează în alin. (3) al art. 59 că procedeul de a se menționa generic, în finalul unui act normativ după caz, administrativ, că un alt act normativ conex sau texte din acel act "se modifică corespunzător" trebuie evitat. Modificarea trebuie să cuprindă în întregime textul vizat, cuprins în articol, alineat sau în elementul marcat al unei enumerări.

Mai mult la art. 6 se menționează faptul că **Arhiepiscopia Bucureștilor va duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri, aspect care nu este conform normelor legale**, atâta vreme cât această instituție nu face parte din aparatul de specialitate sau din subordinea Consiliului Local al

Sectorului 1, nu a încheiat acte prealabile privind stabilirea unor drepturi și obligații cu titularul dreptului real de proprietate, prin urmare prevederile acestui act normativ nu îi pot fi opozabile.

În situația dată, precizez faptul că, modificările preconizate pot fi realizate prin acte administrative modificatoare, adoptate conform procedurilor legale corespunzătoare.

Realizarea unei distincții între operațiunea stabilirii unor noi reglementări pe de o parte, și modificările și completările aduse actelor administrative, pe de altă parte, se impune cu necesitate, având în vedere că, în practică, acestor procedee juridice nu le sunt atribuite efecte juridice asemănătoare, întrucât există o distincție fermă și clară de regim juridic.

În considerarea principiului de drept administrativ consacrat de art. 81 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, intitulat "Subordonarea față de actele de nivel superior" conform căruia "La elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior."

Pentru soluționarea problemelor de interes general ale membrilor colectivității locale, autorităților administrației publice locale le revine competența exclusivă în a aprecia necesitatea și oportunitatea adoptării actelor administrative, în limitele și cu respectarea strictă a dispozițiilor legale cu incidență în materie. A admite ipoteza că actele administrative sunt emise doar pentru considerente de oportunitate, pe care le apreciază aleșii locali, este în contradicție evidentă cu principiul de drept constituțional înscris la articolul 1 alin. (5) din Legea fundamentală, în baza căruia în România respectarea și supremația Constituției este obligatorie, la fel fiind obligatorie și respectarea legilor.

Totodată, precizez faptul că, actul administrativ adoptat trebuie să se încadreze în sistemul legislativ care implică legături multiple și formează un complex unitar în cadrul căruia există relații de ierarhie, corelare, compatibilitate, interdependență. Regulile de drept adoptate trebuie să corespundă schimbărilor în formă și conținut ale interacțiunilor sociale și să aibă o mare stabilitate, condiție necesară unei ordini juridice. Reglementarea propusă nu transmite un mesaj clar, pe înțelesul destinatarilor și nu asigură posibilitatea să fie înțeleasă de toți cei cărora li se adresează.

Față de aspectele mai sus învederate, consider că Hotărârea Consiliului Local al Sectorului 1 nr. 263 din 17.09.2020 privind eliberarea terenului situat în Șos. București – Târgoviște nr. 10, sector 1, prin demolarea construcțiilor existente pentru acest teren cu destinația Complex Social de Servicii Străulești, relocarea lăcașului de cult existent, precum și construirea unui nou lăcaș de cult, nu respectă procedurile prealabile prevăzute de normele legale în materie, motiv pentru care refuz contrasemnarea Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 1 nr. 263 din 17.09.2020.

SECRETAR GENERAL,

DANIELA NICOLETA CEFALAN

